

5. Гладкий В. И. Ответственность за убийство и другие тяжкие преступления по уголовному законодательству Китайской Народной Республики // Российский следователь: научный журнал. – №10 2005. - 60с.
6. Квашис В .Е. Смертная казнь в США: 25 лет после моратория. Юридический мир. // Ежемесячный обзорный журнал .–2002. - №10. - 80 с.

Бондаренко Анна Віталіївна
курсант 3 курсу факультету з підготовки слідчих
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ
м.Дніпропетровськ
Науковий керівник: Шаблюстий В.В.
кандидат юридичних наук, доцент

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕПРОДУКТИВНОЇ БЕЗПЕКИ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ ОЧИМА МАЙБУТНЬОГО СЛІДЧОГО

На сьогоднішній день однією з найактуальніших проблем окремих українських жінок та дівчат є те, що вони не бажають мати дітей, незважаючи на пропаганду у різних джерелах засобів масової інформації про те, наскільки це прекрасно коли ти стаєш матір'ю своєї «кровиночки». Вони йдуть на все, тільки б не народжувати. Сюди можна включити аборти як за допомогою кваліфікованих лікарів, так і самостійної практики, так і найжорстокішу дію уже після народження небажаної дитини – її вбивство. Для нашої країни, нажаль, такі випадки не є поодинокими.

Також є одна цікава особливість: усі підсудні горе-матері повністю визнають свою провину та щиро розкаються у скоєному злочині. Але не виключена можливість рецидиву цього злочину, що також траплялась. Саме через це можна розглянути можливість розширення ст. 117 Кримінального кодексу України (далі ККУ) «Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини» на 1 пункт, у якому буде сказано про повторність такого злочину.

Досліджуючи проблему ст. 117 ККУ ми розглянули інформацію із різних джерел (включаючи також засоби масової інформації). Але найголовнішим фундаментом стала дисертація 2007 року кандидата наук Старко Оксани Леонтіївни назва якої звучить так: «Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини (кримінально-правове та кримінологічне дослідження)». Також не залишились поза увагою статті із розділу «Новини» на сайті Yottos, де розглядаються проблеми які пов'язані із економічним та демографічним становищем в Україні.

Саме у дисертації розглянуто найпоширеніші причини, які підштовхують жінок до дітовбивства:

- 1) збіг тяжких особистих та сімейних обставин у житті жінки;
- 2) труднощі матеріального характеру;
- 3) відмова батька дитини в одруженні;
- 4) неможливість вчасного проведення абортів;

- 5) небажання мати дитину, яке іноді має егоїстичний характер;
- 6) побоювання розголошення позашлюбної вагітності;
- 7) несприятлива соціально-економічна ситуація в країні;
- 8) недоліки в діяльності окремих ланок органів охорони здоров'я;
- 9) негативне мікросередовище;
- 10) недоліки в сімейному вихованні;
- 11) недоліки статевого виховання;
- 12) відсутність необхідних правових знань, зокрема про можливість отримання соціально-правової допомоги вагітними жінками та самотніми мамами;
- 13) неефективність каральної практики судів та діяльності правоохоронних органів щодо розслідування та попередження дітубвств;
- 14) психофізичні особливості особи;
- 15) низький культурно-освітній рівень населення;
- 16) втрата жінкою надії на одруження, [1].

Найбільшу увагу слід приділити сьому пункту тому, що ще у 2004 році була запропонована ідея збільшення одноразової допомоги при народженні дитини. Так у квітні 2005 року сума виплати (за першу дитину) була підвищена до 8,5 тис гривень. У подальшому розвитку цієї ідеї зацікавилась нова влада і вже у 2012 році за першу дитину обіцяють виплачувати 30 прожиткових мінімумів, за другу - 60, за третю - 120 З першого квітня цього року розмір допомоги на першу дитину склав більше 27 тис грн, на другу - майже 55 тис, а на третю - близько 110 тис грн.,[2].

Однак залишається проблема невиплат законної соціальної допомоги через нестачу грошей у державному бюджеті України [3].

За результатами дослідження Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України близько 60% українців хотіли б мати не менше двох дітей, проте в 71% сімей сьогодні виховується лише одна дитина, 25% батьків виховують двох і тільки 4% - трьох і більше спадкоємців Основна причина - відсутність соціальних гарантій і впевненості в майбутньому, [2].

На практиці отримати кошти на дитину досить складно. Особливо це стосується виплат на другу і третю дитину Адаже тут суми незрівнянно більші Враховуючи, що нинішній бюджет був схвалений з великим дефіцитом, можна з великою часткою впевненості припустити, що грошей на ці цілі чиновники просто не знайшли, [3]. Через це соціальні служби вигадують найабсурдніші, безпідставні причини, щоб не виплачувати такі суми, наприклад, заможним родинам із гарними житлово-матеріальними умовами, навіть не підтверджуючи це ніякими документами.

Доречі, на даний момент загальний коефіцієнт народжуваності в Україні становить 9% - мається на увазі кількість новонароджених на тисячу осіб. Серед європейських країн це найменший показник, [3].

Але гроші потрібні не тільки на виховання дитини, а й на те, щоб вона спочатку народилась. Витрати майбутніх батьків починаються вже з того моменту, коли вони дізнаються радісну новину про вагітність Але все ж найбільш важливий і відповідальний момент – пологи. Саме від того, як вони пройдуть, багато в чому залежить подальший стан здоров'я матері і малюка. А допомогти в цьому повинні досвідчений лікар і акушер, які фактично керують процесом появи дитини на світ. Багато хто вибирає лікарів задалегідь, обговорює оплату, інші ж потрапляють в пологовий будинок до зовсім не відомих чергових лікарів, при цьому також покладаючись на їх досвід та підтримку, [4].

Усі ці чинники безпосередньо пов'язані із грошовою залежністю вагітної жінки від держави. Також додавши до цього збіг тяжких особистих та сімейних

обставин у житті жінки ми отримаємо порушення у психіці породіллі, яке проявиться під час пологів або одразу після них. Таким може бути особливий психофізичний стан жінки під час або після пологів.

Також О. Л. Старко пропонує ввести у ст. 117 ККУ ще одну частину, яка б забезпечувала відповідальність жінки-дітовбивці за повторність такого злочину.

Можна додати про співучасть у цьому злочині. Суб'єктом може бути тільки мати новонародженої дитини. Якщо ж це зробить хтось інший – він буде відповідати по закону за ст. 115 ККУ «Умисне вбивство» із обтяжуючими обставинами – умисне вбивство малолітньої дитини.

Отже, розглянувши проблему умисного вбивства матір'ю своєї новонародженої дитини, яка закріплена в ст. 117 ККУ, можна зробити висновок, що головною проблемою, яка заважає жінці у подальшому виховувати свою дитину у достатку та благополучній повній сім'ї є проблема матеріального характеру та збіг тяжких особистих та сімейних обставин у житті жінки.

Можна навести такий узагальнений соціально-психологічний портрет жінки-дітовбивці: вік 18–30 років, освіта середня, родом із сільської місцевості, раніше не судима, не працює, неодружена, проживає у незадовільних житлових умовах, має низький рівень доходів, алкогольною та наркотичною залежністю не страждає, має невисокий рівень інтелекту, як правило, нехтує елементарними нормами моралі. Відносини з батьками характеризуються відсутністю внутрішнього духовного зв'язку. Емоційне напруження, що пов'язане з настанням небажаної вагітності ще більше поглиблюється після розриву відносин з батьком дитини та пропущення строків для проведення абортів. Відчуває гостру потребу у моральній підтримці близьких людей. Відчуття страху, тривоги, гніву змінюються незабаром відчаєм, апатією, розгубленістю. Дитина видається ворогом, психологічний та біологічний зв'язок з нею заздалегідь відкидається, материнський інстинкт та емоції відсутні. Злочин вчинює без співучасників. У вчиненому розкаюється, [1].

У першу чергу таким жінкам не вистачає підтримки насамперед у соціумі та зі сторони держави. Тобто це моральна підтримка та грошова.

Вирішити цю проблему, ми вважаємо, можна поліпшивши економічну ситуацію в країні, яка гарантувала б добре соціальне становище матері, в першу чергу тим, які виховують дітей самі – матерям-одиначкам.

ЛІТЕРАТУРА

1. «Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини (кримінально-правове та кримінологічне дослідження)», 2007 р., канд. наук Старко Оксана Леоніївна, дисертація // інтернет джерело: <http://www.dissertation.com.ua/node/668965>.

2. «Не в грошах щастя», 10.05.2012р., стаття // інтернет джерело: http://news.yottos.ru/%D0%9F%DF_11-05-2012.

3. «Як українок позбавляють виплат при народженні дитини», 02.04.2012р., стаття // інтернет джерело: http://news.yottos.ru/%D0%9F%D8_03-04-2012.

4. «Такса на дітей: скільки коштує народити дитину в Україні», 24.07.2012р., стаття // інтернет джерело: <http://news.yottos.ru/%D0%9F%D0>.

Давиденко Олена Анатоліївна
курсант 3 курсу факультету з підготовки слідчих
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ
м.Дніпропетровськ
Науковий керівник: Шаблистий В.В.
кандидат юридичних наук, доцент

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРОТИДІЮ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ